

אנייב יעקב־זבולון

בן יונה וצפורה. נולד ב־1928 בירושלים. גמר את בית־הספר „תהכמוני“, עבד שנתיים כנער שליח במשרד הסוכנות ואחר־כך כחניך במוסך „אגד“ ובערבים היה משתלם בבית־הספר המקצועי על שם ברנדייס. מגיל 15 הקדיש הרבה מזמנו לאימונים ב„הגנה“ והתמחה בחבלה, בהטלת רימונים ובקליעה. נפצע ונאסר תוך כדי פעולותיו והסתיר זאת מהוריו.

ממחרת החלטת או"ם עכנס עם פלוגתו לעיר העתיקה ונלחם להגנתה. זמן־מה לפני צאת הבריטים מהארץ הוצע לו לצאת בשיירה מוגנת אל העיר החדשה, אך הוא סירב באמרו: „לא אצא מהעיר העתיקה כל עוד לא תהיה משותרת“. גם כאשר חבריו העייפים מקרבות עד אפיסת כוחות שלחו בקשה למפקד להחליפם, לא חתם עליה יעקב, בטענו ש„אין מי אשר יחליפם, וכל העוזב את עמדתו מהווה חלל ריק אחריו“. ואמנם לא יצא יעקב מהעיר העתיקה ונפל בהגנה עליה ביום הולדתו ה־20 ב־25.4.1948. נקבר למחרת בסנהדריה. אחרי נפילתו צוינה גבורתו בפקודת־יום, בה נאמר כי הציל את העמדה בה לחם. ב־20.9.1951 הועבר למנוחת־עולמים להר־הרצל בירושלים.